ZENO GAAT NAAR ZEE

Waar ijsjes van Algida zijn...

foto's Nick Hannes

Zomer in Zeno aan zee, het allitereert lekker. En laat je die 'z' in tekstballonnetjes van stripverhalen terugkeren, dan wordt er zacht geslapen: zzzz.
Misschien dat deze pagina's dat vooral bieden op zomerse zaterdagen: rust. Fotograaf Nick Hannes bijt de spits af, aan de Mediterranée.
Dat ze blauw is. Zo blauw, zo blauw. Je ziet dat en de soundtrack ligt dan vast: ergens in je hoofd zingt Toon Hermans. Maar net zo goed Charles Trenet. Over die wiegende en rollende zee, *qu'on voit danser*.
Kustplaatsen zijn niet overal even mooi. Zoals mensen dat vestimentair niet altijd zijn. Maar is dat niet wat makkelijk? Je kunt lachen met gele badpakken en namaak-Crocs, maar mag het te rijke Westen smaak bepalen? Dat is pas gratuit. Laat een tafereel gewoon aandoenlijk zijn en mensen zich ongegeneerd goed voelen in wat meer vel. Met een hoedje tegen de zon.
Die zon brandt overal en daar zijn we deze stranden dan weer dankbaar voor. De opeenstapeling van lijven, de geur van zonnebrand, een luidruchtige racebaan, de machopraatjes van de jonge verleiders: je moet ze er graag bijnemen. Want erger dan dat, is: je ergeren aan de toerist. Nooit vergeten dat je er zelf een bent. Op vakantie zelfs, jezelf onderscheidend van wie dat niet is door je eigen blote lichaam. Op de Plage Royale van Cannes alleen kostuums, in Tripoli gestreken broeken en een Adidaspak in een oude Mercedes, en in Kusadasi meisjes met hoofddoek. Zij zijn thuis. En dan zegt een detail op Nick Hannes' foto's het helemaal. Als ijsjes van Ola op een parasol plots Algida heten, moet je niet meer twijfelen: de vakantie is echt begonnen. (RVP)